

En dramatisk stund

Efter att ha kommit tillbaka till Ronneby efter att ha bott några år norröver där det fanns både varg och hjortron och därstädes upptäckt tjusningen med att vandra beslöt vi oss vid återkomsten till hembygden att fortsätta med denna aktivitet. Vi läste in oss på Blekingeleden och avverkade Etapp nr 7 som vi blivit intresserade av efter att ha sett markeringsstolparna lite här och där när vi rastade hundarna. En trevlig vandring som börjar i Brunnsparken, fortsätter till Påtorp, Gärestad, Levalunda, Edestad osv och slutar vid Listersjön. En mycket trevlig vandring på 21 km som gjordes tillsammans med goda vänner och en väl tilltagen matsäck. En sådan matsäck är A och O när man går på tur och är en stor motivationsfaktor för att hålla tempot uppe ända tills man avnjutit läckerheterna och paltkoman har satt in och stegen har förvandlats från fjäderlätta till släpande och hallucinationer om fotbad och horisontalläge börjar uppstå. Så kallad hemlängtan bland oss vandrare.

Nåväl minnet om skoskav och dylika bagateller bleknar snabbt och vandringslusten återkom ganska snart. Vi läste in oss på beskrivningen av etapp 6 som tilltalade oss och längden här var också 21 km. Det är väl ungefär denna sträcka man klarar av med det goda humöret i behåll. Vandringen som slingrar sig mellan hav, skog och brunn, gick genom en oerhört vacker natur från Järnavik och skulle ha avslutats vid Trollsjön i Brunnsparcken. Så blev inte fallet.

Vi närmar oss nu **den dramatiska stunden**. Efter att ha avverkat en avsevärd sträcka i underbart väder och vid en tid när grönska och blomning stod på topp och njutit av allt detta vackra närmade sig vandringens höjdpunkt: Matsäckens inmundigande. Mitt ansvarsområde hade varit förberedelser av delikata pitabröd fyllda med diverse läckerheter och även förplägnad till hundarna. Partners ansvar var att fixa kaffet samt att packa ryggsäcken som han även chevalereskt bar på.

Efter att ha hittat en lämplig plats slog vi oss ner på varsin sten och diskuterade vem av oss som var hungrigast. Uppackning påbörjas och trots att vi vände ut och in på ryggsäcken fanns det inga pitabröd i den. Panik utbröt och vi förstod att vi låg illa till för att kunna nå Trollsjön i vårt utmattade tillstånd. Näringsbrist är inte att leka med. Efter att ha använt en hel del energi till att bråka om vems fel det var att pitabröden fattades kom vi fram till att det naturligtvis är den som packar ryggsäcken som ska se till att allt är med. Vi drack lite av hundarnas vatten och vårt eget kaffe till magarnas stora besvikelse eftersom de skrek efter goda pitabröd. Men faktum kvarstod: **Vi hade ingenting att äta!** Då började partnern kasta lystna blickar på hundarnas Frolic och ifrågasatte om inte dessa kunde tjäna som människoföda. Tänk inte ens tanken på att sno hundarnas mat

replikerade jag utan ett uns av empati. Den fortsatta vandringen blev inte lustfylld. Det blev dålig stämning och när vi höll på att tappa modet och orken helt, dök det plötsligt upp en karta på stigen och vi upptäckte då att man kunde gena och komma ut vid Galtsjön. Plötsligt blev vi goda vänner och enades om att ta den betydligt kortare sträckan och be någon barmhärtig person hämta upp oss helst utrustad med något ätbart som vi kunde få i oss under bilresan hem. Så slutade etapp 6. Dvs med hemfärd i baksätet på kompisens bil.

För att undvika missöden med att gå miste om matsäck men ändå kunna ta sig ut i naturen har jag utvecklats till cykloman. Då kan man ha matsäcken i cykelkorgen under uppsikt när man förflyttar sig. Kändes som ett säkert kort. Men efter att ha tappat mackan upp och ner i sanden vid en matpaus har jag numera valt ett nytt alternativ vid utflykterna. Jag tankar tillräckligt med mat innan avfärden och beräknar hur länge jag klarar mig utan mat och anpassar längden på utfärden därefter. Det blir inte så långa turer då såklart men det betyder å andra sidan att jag kan ha min lilla hund i cykelkorgen . Vi cyklar en runda och sen åker vi hem och äter!!!

En berättelse i text och bild av Monika Lorentzon